

אֵלֵינוּ צְבָאוֹת ה'

פּוֹסְחִים לַגִּאָּלָה

חֹבֶרֶת מְרַתֶּקֶת לְחֶפְשֵׁת הַפֶּסַח ה'תשע"ה

בְּלַעַדִּית לְחֵילֵי צ"ה הָרְשׁוּמִים לְתַכְנִית הַמְשַׁפָּחִית שֶׁל תְּנוּעַת הַנְּעָר צְבָאוֹת הַשֵּׁם

יְחִי אֲדוֹנֵנוּ מִזְרָנוּ וְרַבֵּינוּ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד

נָעִים לְהַכִּיר!
מִשְׁפַּחַת מוֹשִׁיחַ

אָבֵא

אָמָא

יִצְחָקִי

בֶּן 8

דְּבוּרִי

בַּת 7

מוֹשִׁקִי

בַּת 6

שְׁלוֹמְקָה

בֶּן 1

י"ל ע"י תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק

ת.ד. 5301 נצרת עילית, כיכר מד"א

טל: 8755672-270, פקס: 0772646-40

י"ר: הרב דוד נחשון

מנהל: הרב לוי נחשון

ניהול פרויקטים: הרב מנחם מענדל שטיינר

יוצר ועורך תוכנית הראלי: הרב שניאור זלמן ערד

מנהל אגף סניפי בנים: הרב יוסף יצחק בן ציון

מנהלת אגף סניפי בנות: הגב' מנוחה רחל זקס

כתיבה: גולדי. ש, מוריה. ו.

ניקוד: א.א ניקוד

עימוד ועיצוב: ח. וייס

הוגה על ידי רבנים ואנשי חינוך

אַלִיכֶם חִילִים וְחִילוֹת בְּצַבָּאוֹת ה'

בּוֹדָאִי הַתְּפִלָּאֲתֶם לְמַרְאֵה שְׁמָהּ שֶׁל הַחוֹבֶכֶת: "חִילֵי צַבָּאוֹת ה' פּוֹסְחִים לְגֵאֲלָהּ".
בּוֹדָאִי לְמַדְתֶּם שֶׁשְּׁמוֹ שֶׁל חֶג הַפֶּסַח הוּא מִכֶּךָ שֶׁה' פֶּסַח = דִּלֵּג עַל בְּתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַכַּת
בְּכוֹרוֹת, וְכֵן רַק הַמְצָרִים מֵתוּ.

נִגְלָה לָכֶם סוֹד: הֶרְבֵּי מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ אָמַר שֶׁהִגְאֵלָה כָּבֵר עַל סֵף הַפֶּתַח וְרַק מִחֻפָּה שִׁיפְתָּחוּ
אֶת הַדֶּלֶת וְיִסְתְּכוּ אוֹתָהּ פְּנִימָה, וְאֵיךְ זֶה יִקְרָה שֶׁהִיא תִּכְנָס? אִם כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵאַתָּנוּ
יִכְרִיעַ אֶת הַיֶּצֶר הָרָע שֶׁלּוֹ שֶׁמִּנְסָה לְהַפְרִיעַ לָנוּ לְקִיָּם תּוֹרָה וּמִצְוֹת – בְּעוֹד הַתְּגַבְּרוֹת
וְעוֹד מִצְוָה, זֶה בּוֹדָאִי יָבִיא אֶת הַמַּשִּׁיחַ מֵהֵר יוֹתֵר!

וְאַתֶּם יוֹדְעִים מָה? דּוֹקָא לָנוּ הַחִילִים יֵשׁ אֶת הַכֹּחַ יוֹתֵר מִכָּל הַמְּבַגְּרִים לְהַכְרִיעַ לְגֵאֲלָהּ!
אֲזַי כָּל הָעוֹלָם סוֹמֵךְ עֲלֵיכֶם שֶׁתִּתְאַמְצוּ כְּמָה שְׂיוֹתֵר... אֲזַי נִפְסַח לְגֵאֲלָהּ! נִדְלַג מֵעַל
הַמְּכַשׁוּלִים שֶׁהַיֶּצֶר הָרָע מַצִּיב לָנוּ וְנִכְרִיעַ אֶת הַגְּלוּת בְּמַהֲרָה!

גַּם בְּיָמִים אֵלּוּ בָּהֶם יֵשׁ לָנוּ חֲפָשָׁה מִשְׁעוּרֵי בֵּית, מִלְמוּדֵי חַל וּמִבְחָנִים, אֵךְ לְעוֹלָם לֹא
חֲפָשׁ מִהַמְשִׁימוֹת הַצַּבָּאוֹת. לָכֵן, הִכְנוּ בְּצַבָּאוֹת ה', חוֹבֶכֶת מִיְּחַדָּת שֶׁתִּסָּע בִּידֵינוּ לְנִצֵּל
אֶת הַיָּמִים הַבָּאִים כְּרָאוּי וְגַם לְהוֹסִיף יָדַע לְקִרְאָת שְׁנֵי תַאֲרִיכִים קְרוּבִים וְחֻשׁוּבִים מְאֹד:
י"א נִיסָן – יוֹם הַלְדָּתוֹ שֶׁל הַרְמִיָּה "ל שְׁלָנוּ, הֶרְבֵּי מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ – וְחֶג הַפֶּסַח.

מִדֵּי יוֹם נִלְמַד נוֹשָׂאִים מְרֻתָּקִים, נִפְתָּר שְׁעֵשׂוּעוֹן, וְנִבְצָע מְשִׁימוֹת. בְּצוּעַ יוֹמֵי מִזְכָּה ב'-2
נִקְדוֹת בְּמִסְלּוֹל הַדְּרָגוֹת שֶׁל צ"ה. סֶךְ הַכָּל נִתֵּן לְהַגִּיעַ ל'-20 נִקְדוֹת.
וּבְנוֹסָף: כָּל בְּצוּעַ יוֹמֵי מִקְנֵה פְּרָטִיס הִגְרָלָה, כָּל 2 נִקְדוֹת נוֹסְפוֹת – מִזְכּוֹת בְּכַרְטִיס נוֹסָף
בְּהִגְרָלַת הַפְּרָטִיס הַעֲנֻקִית שֶׁתִּתְקַזֵּם בֵּין חִילֵי צ"ה. פָּרָס רֵאשׁוֹן: לְקוּטֵי שִׁיחוֹת פְּרָשִׁיּוֹת
וְעוֹד פְּרָטִיס יִקְרָתִיִּם.

בְּסִיוֹם הַמְּבָצֵעַ, עַד כ"ה נִיסָן, יֵשׁ לְטַלְפֹן לְטַלְמָסָר צַבָּאוֹת הַשֵּׁם: 0564-398106, וּלְדוֹחַ
עַל מִסְפָּר הַנִּקְדוֹת שֶׁצִּבְּרָתֶם כְּדֵי לְהַכְנִס לְהִגְרָלַת הַפְּרָטִיס הַגְּדוּלָה.

בְּטוֹחִים אָנוּ כִּי הַמַּאֲמָצִים שֶׁל הַחִילִים וְהַחִילוֹת לְעֶזֶר לְהוֹרִים, לְהוֹסִיף בְּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים, וּלְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל הַחֲבֵרִים/הַחֲבֵרוֹת, יִזְרְזוּ אֶת הַגְּאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, תִּכְף וּמִיד מִמֶּשׁ!
בְּהַצְלָחָה רַבָּה!

ראלי ממצרים

פרק א' - החפש האמיתי

"ממצרים גאלתנו.." זמר יצחקי בקול רם. הוא היה עסוק במלאכה האהובה עליו: קרצוף חלונות הסלון בעזרת ה-מ-ו-ן מים וסבון. "איזה נס שפרעה שחרר את עם ישראל ממצרים" צחק, "אחרת - מתי היתה אמא מסכימה לי לשפך כמיות מים כאלה בסלון?"

דבורי, אחותו הקטנה, לא היתה מרצה כמוהו. "אוף! אני שונאת למזן צעצועים!" רטנה בשקט, "חבל שאי אפשר לשפך גם עליהם מים וזהו! ובכלל, כהכנה לחג החרות אנחנו עובדים כל כך קשה, זה לא נראה לך מוזר?"

"בהחלט לא הייתי ממליץ לך לשפך מים על המשחקים האלקטרוניים" צחק שוב יצחקי. "ונראה לי שאת עיפה. אולי תצאי להליכה קצרה ותבדקי אם הגיע דאר חדש? זה ודאי יסיע לך להתאזר".

"רעיון טוב, תודה!" הסכימה דבורי, ויצאה מהבית.

לא עברו חמש דקות ודבורי חזרה הביתה, בלה אש להבה. "יש! הגיע ראי!" הכריזה.

האחים לבית משפחת משיח מהרו לסלון. "יש! אמא, את מרשה לראות אותו אחרי ארוחת הערב?" קפצה מושקא בת השש. "כן, תוכלו לצפות בו לזמן מה אחרי סיום הארוחה" ענתה אמא.

"רק רגע" אמר יצחקי והתבונן ארפות בדיסק שאחזה דבורי בידה, "לפני שבוע וחצי הגיע הראלי הקודם. איך יתכן שכל כך מהר הגיעה תכנית נוספת?"

"נכניס את הדיסק למחשב ונראה לאיזה חדש הוא שייך" הציעה דבורי ובני המשפחה הצטופפו סביב המחשב. לא עברו דקות ספורות ועיניהם נפערו בתדהמה למראה הכתוב שהופיע על המסך: "מהדורה מיוחדת - תכנית ראלי ממצרים. חדש ניסן ב'תמ"ח"

המנחה, מנחם ראשון, הופיע על המסך. "שלום לכם חילים יקרים! הישר מאלפון הראלי הממקם בארץ גשן, נציג לפניכם תשדיר מיוחד לרגל היציאה הקרובה ממצרים. החיל הוושפט יפתח בנקודה מתוך דבריו של משה רבינו בשבת האחרונה."

לד שחרחר בבגדים של פעם נראה על המסך. "אנו עומדים לצאת ממצרים ולקבל מהקב"ה תורה על הר סיני. היינו עבדים לפרעה, אך מהיום אנו עבדים לה', נזכה לממש את תכליתנו בעולם - וזהו החפש האמיתי!"

לפתע, קפצה דבורי ממקומה.

גאלה פרטית.
כתבו בקצרה מקרה ששרה לך או לחברכם, שהיה נראה
לא טוב ואחר כך הסתדר.

משיח!

*בחדש ניסן לא אומרים את קטעי ה"פתח" ב"תפלה", בגלל הפאנעות השמחים שקרו בו.

במשפט שלפניכם התבלבלו האותיות. סדרו אותן ותגלו מה מיוחד בחדש שאנו נמצאים:

סינבן אולנג סבינון דיתיען גלאהל

ראלי ממצרים

פֶּרֶק ב' - לא מתפעלים

"יִצְחָקִי, שְׁמַתָּ לֵב? הַדְּבָרִים שֶׁנֶּאֱמָרוּ בַּתְּכֵנִית קְשׁוּרִים בְּדִיוֹק לְמָה שֶׁדִּבְּרָנוּ קֹדֶם. הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה לִפְנֵי פֶסֶחַ, הַפּוֹכָה מַעֲבֹדֶת הַפֶּרֶךְ שֶׁעֲבַדְנוּ בְּמִצְרַיִם. קִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת מְשַׁחֲרֵר אֶת הַנִּשְׁמָה מִהַגּוֹף הַפּוֹכֵל אוֹתָהּ וְכֵן מֵאֲפָשֶׁר לָנוּ לִהְיוֹת חִפְּשִׁיִּים בְּאַמֶּת!"

תוֹךְ כְּדֵי דְבָרֶיהָ, הַתְחַלְתִּי הַמֶּרְאֶה הַרְגוֹעַ שֶׁל אֶלְפֹּ הַרְאִי בְּמֶרְאֶה מוֹזוֹר וּמִפְחִיד. יְהוּדֵי בְּעַל פָּנִים מְאִימוֹת וְכֵסֶם, תִּפְסֵם אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל מִנְחָה הַתְּכֵנִית, מִנְחָם רָאשׁוֹן וְאָמַר: "לִידִים, אֵל תִּקְשִׁיבוּ לְמִנְחָה הַזֶּה, לֹא כִדְאִי לָכֶם לְצִאת מִמִּצְרַיִם!" הָרָעִים בְּקוֹלוֹ, "בְּמִדְבָּר חֹם מָאֵד, יֵשׁ נִחְשִׁים וְעַקְרָבִים וּבִכְלָל - מֵאִיפָּה יִהְיֶה לָכֶם אֶקֶל? עֲדִיף

לְהִשָּׁאֵר בְּמִצְרַיִם וְדִי."

הַמִּנְחָה, מִנְחָם רָאשׁוֹן, נִכְנָס אֶל הָאֶלְפֹן וְגִלָּה לְתַדְהֶמְתּוֹ אֶת הַיְּהוּדִי הָאֶלְמוֹנִי מְדַבֵּר אֶל הַיְּלָדִים. "מִדּוּעַ נִלְחָצְתָּ?" שָׁאֵל, "מִשֶּׁה רַבִּינוּ אָמַר שֶׁנֶּצָּא מִמִּצְרַיִם, אִתָּה יָכֹל לִהְיוֹת בְּטוֹחַ שְׂזֶה הַדְּבָר הַכִּי טוֹב בְּעוֹלָם!"

"לְמָה אִתָּה כָּל כֵּךְ בְּטוֹחַ?" עָנָה הַיְּהוּדִי בְּחִצְפָּה, "הִנֵּה, בְּשִׁכּוּנָה שֶׁלָנוּ, מֵתוֹךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ - אִתָּה הַיְּחִיד שֶׁרוֹצֶה לְצִאת. הַמֶּאֱמִינִים בְּמִשְׁהָ הֵם מְמַשׁ מַעוֹט."

הַמִּנְחָה לֹא הִתְבַּלְבַּל. "אֲנִי מֵאֲמִין בְּמִשְׁהָ כִּי הוּא מַחְבֵּר בֵּינֵינוּ לָהּ, וּבִכְלָל לֹא מִשְׁנָה אִם יֵשׁ הַחוֹשְׁבִים אַחֲרָת. הַתְּגַבֵּר, תִּאֲמִין, וְתִזְכֶּה גַם אִתָּה לְהִנָּאֵל. כִּדְאִי לָךְ!" וְכֵאן פָּנָה אֶל קֹהֵל הַיְּלָדִים: "חִילִים יִקְרִים, אֲנִי עוֹמְדִים לְקַבֵּל שֵׁם חֲדָשׁ - צְבָאוֹת ה'. ה' דוֹאֵג אִישִׁית לְכָל חִיל בְּצִבָּא שְׁלוֹ, וּבְרוֹר שְׁלֹא נִתְפַּעַל מִמָּה שֶׁהִסְבִּיחָה אוֹמְרָת. אִם נִהְיָה אִיתְנִים, גַּם הַיְּהוּדִים שֶׁאֵינָם מֵאֲמִינִים בְּמִשְׁהָ רַבִּינוּ - יֵאֱמִינוּ וְיִרְצוּ לְצִאת מִמִּצְרַיִם."

הַמֶּסֶךְ הַשְּׁחִיר. יִצְחָקִי נִעְמַד מוֹל הַמַּחֲשֵׁב וְחָקָה אֶת מִנְחָם רָאשׁוֹן, לְקוֹל צְחוּקָם שֶׁל אֲחֵיו: "הוֹדְעָה חֲדָשָׁה הִגִּיעָה לְאֶלְפֹן, וְהִיא מִעֲדַת לִילְדֵי הַדּוֹר הַשְּׁבִיעִי. כְּתִבְנוּ בְּשִׁטַּח הוֹדִיעַ כִּי הַיְּהוּדִים שֶׁסָּרְבוּ לְצִאת מִמִּצְרַיִם לֹא נִגְאָלוּ, אֲךְ בְּגִאֲלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה לֹא יִשָּׁאֵר אִף יְהוּדִי בְּגִלּוֹת, כֹּלָם יִגְאָלוּ יַחַד עִם מִשִּׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה!"

לְפֶתַע, הוֹפִיעַ הַיְּהוּדִי הָאֶלְמוֹנִי שׁוֹב עַל הַמֶּסֶךְ. "חַחַח.. פֶּרְעֶה יִשְׁלַח אַחֲרֵיכֶם מִרְגָּלִים, חֲפוּ וְתִרְאוּ.. הֵם יַחֲזִירוּ אֶתְכֶם בְּכַח!"

מָה יִהְיֶה? פִּיצָד יִצְלִיחַ עִם יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיט מִפְּרַעַה הַרְשָׁע?

א-ד: שימו מלבד לצדקה בקפה, התפללו תפלת שחרית בכונה ואחרי התפלה אמרו את פרק התהלים האישי. החתימו את ההורים על בצוץ המשימות ותוכלו לצבור 3 נקודות במסלול צ"ה.

ה-ח: שימו מלבד לצדקה בקפה, התפללו תפלת שחרית בכונה ואחרי התפלה אמרו את התהלים היומי. החתימו את ההורים על בצוץ המשימות ותוכלו לצבור 3 נקודות במסלול צ"ה.

נשימה!

*לכבוד חגגת הפושקן בראש חדש ניסן, הקריבו נשיאי השבטים קרבנות - כל נשיא ביום, לפי סדר. התורה מספקת על כך החמש בפסוק, בפרשת נשא. לכן ביום שבו א' י"ב ניסן אומרים אחרי תפילת שחרית את קטע החמש המספר על הנשיא השני לאותו יום. קטע זה מונה בשם "הנשיא".

פתרו את החידה הבאה וגלו בזכות מה זכו ישראל במצרים לגאולה:

הקדש

ראלי ממצרים

פרק ג' - מגרשים את השליחים

המסך רצד והבהב לסרוגין, דבורי פססה צפרנים במתח. "מה קרה? אולי המרגלים של פרעה באו לא לפן של הראלי וכבו את..." היא לא הספיקה לסיים את המשפט, ולעיניהם נגלתה תמונה בהירה של חולות עצומים.

"חילים יקרים, שימו לב - הגם התרחש! ברוך ה', יצאנו ממצרים בנסים ונפלאות עצומים. כעת הולכים במדבר, לקבל את התורה בהר סיני ומשם לארץ ישראל". המנחה פנה אל אחד האנשים שעמד לידו, "עזריהו, איך ההרגשה שלושה ימים אחרי היציאה לחרות?"

"הרגשה נפלאה" ענה עזריהו, יהודי צנום עם זקן שחרחר ופנים זורחות - כאלו כל דאגות העולם הוסרו מעל כתפיו: "רואים את יד ה' בכל רגע ורגע, ומה יכל להיות טוב יותר? אני מציץ לך, מנחם, לראות מה קורה שם בצד מערב. נשמע שמתפתח עמות מענין".

המצלמה פנתה לצד מערב ודבורי פלטה צעקה חנוקה: "המרגלים של פרעה, איזה פחד!" "חשבי בהגיון, מה כבר יכל לקרות?" אמר יצחקי והוסיף בצחוק מתגלגל "הרי את מכירה את סוף הספור מהחמש..."

דבורי לא ענתה. היא המשיכה לכסס צפרנים והביטה ברפוז בהתרחשויות על המסך.

"שלושת הימים שהקצבו לכם על ידי פרעה לשהיה במדבר, הסתימו היום" אמר אדם בעל פרצוף מצרי מבוק. "אני וחברי ממנים מטעם פרעה לודא שכלכם שבים למצרים".

"נראה לך?" ענה לו נער שפאות מסלסלות השתלשלו מצדי פניו, "אתם יכולים לחלם.. לא נחזור למצרים! אנו מקשיבים רק למשה רבינו, והוא אמר שנמשיך מכאן הישר למתן תורה בהר סיני. אתם, מרגלים חצופים, חזרו למצרים תכף ומיד ואל תפריעו לנו יותר לעולם!"

המצרי נראה בהלם. "מה.. מה זאת אומרת.. אתם לא חוזרים?" גמגם.

"מוכן שלא!" הצטרף עזריהו. "משה רבינו למד אותנו להקשיב רק לשליחים מצד הקדשה. גם הוצר הרע בתוך הלב מגיע לפעמים ואומר לנו לעשות דברים לא טובים. אז מה, אנחנו מגרשים אותו מיד, בדיוק כמו אתכם!"

המרגלים החלו לצעד לכוון מצרים, כפופים ועלובים למראה. "חכו חכו, עוד תשמעו מאתנו!" הפטירו.

התכוננו לשבת.

א-ד: עזרו בבית בהכנות לשבת לפי הנחית ההורים.

ה-ח: עזרו בבית בהכנות לשבת והיו מוכנים לשבת לפחות רבע שעה לפני הדלקת נרות.

משימה!

*גלים בהם השתמשו לסמך. נמן להלשיר לפסח על ידי טבילה במים ורחמים. תהליך זה נקרא 'הגדלת גלים' (לא כל סוגי הגלים מתאימים להגדלה ויש לבדוק זאת אצל רב).

השלימו את הקטע הבא. התשובות בתפוצרת שלפניכם, נתן להעזר בתרמילון.

ה	י	ח	י	ד	ט	צ	פ	ל	מ
ב	ק	מ	נ	מ	ח	י	ש	מ	ס
א	ר	ע	ל	ה	ת	ג	ל	ו	ת
ה	ר	ש	ק	כ	ח	ו	נ	ע	ב
ו	ג	ה	ב	ש	ח	מ	ו	ת	ש
ז	ע	ס	ל	ע	כ	צ	ש	פ	צ

בכל הדורות תמיד היה משהו שראוי להיות _____.

הדור שבכל דור הוא גם _____ המשיח שבדור.

בכל הדורות צדין לא הגיע הזמן שלו ל _____, בגלל דברים בלתי רצויים. לכן התפקיד עבר לנשיא _____.

אך בדור _____ אינו יותר דברים שמעבבים. הדבר שעלינו לעשות הוא _____ פני משיח צדקנו.

על ידי שנהיה מוכנים בכל _____ להתגלותו ב _____, דבור ו _____ כמו שבשעה שה _____ נכנסת אנחנו מוכנים מצחצחים ולבושים יפה!

תרמילון: היחד, מעשה, שלנו, רגע, משיח, נשיא, התגלות, שבת, לקבל, מלך, הבא, מחשבה. שימו לב! המלים יכולות להופיע יותר הפוך ובאקסון, מכך הכוונות.

ראלי ממצרים

פרק ד' - תפים של אמונה

"אני מקנאה ביהודים שהיו בזמן יציאת מצרים" אמרה מושקא, הם ראו נסים עצומים, היתה להם אמונה חזקה ובכלל - הם היו בתקופה מיחדת מאד, תקופה שתמיד תמיד יזכרו אותה".

"גם אנחנו" ענתה דבורי, "בתקופה מיחדת לא פחות. חשבי על כך - עוד רגע מגיעה הגאלה. נשמות היהודים מדורות קודמים נדאי מקנאות בנו על הזכות שנפלה בחלקנו! הרבי אומר שיש לנו את אותן הנשמות שהיו לדור יוצאי מצרים ולכן.."

"בזכות נשים צדקניות נגאלנו" קולו של מנחם ראשון בקע מהמחשב, הם וצלול. הפעם נראו ברקע גלי ים רוגשים. ("בדיוק מה שהתכונתי לומר!" לחשה דבורי) "יצאנו לתחקיר מקיף כדי לבדק תעלומה שהתרחשה הלילה. שימו לב לכתבה הבאה".

הגלים על המסך התקרבו ונראו סוערים וגבוהים מאד. קול של קרין נשמע: "מרגלי פרעה הלכו למצרים וחזרו עם תגברת צבאית, שתקעה אותנו בין המצרים, המדבר והים, אך ה' שומר עלינו לא עזב ועשה עבורנו את אחד הנסים הגדולים בהיסטוריה: ים סוף נקרע בפנינו ועברנו ביבשה! מיד לאחר מכן נסגר הים. המצרים שהגיעו אחרינו טבעו, ובכך השלם האירוע".

תמונות של תפים רבים התחלפו על המסך והקרין הסביר: "כאמור, יצאנו לחקר תעלומה: מיד אחרי המעבר בתוך הים ביבשה - הוציאו הנשים תפים מקליהן והחלו לתופף בשירה והודיה לה' על נסיו. התפללנו, מנינו להן תפים באמצע המדבר? שאלנו את הנשים עצמן, והנה ההסבר".

קול של אשה מבגרת נשמע, נחרץ וברור: "מה השאלה? מרים הנביאה, אחות משה רבינו, אמרה שהולכים לצאת ממצרים ויהיו נסים. נו, אם יהיו נסים לא נרצה לומר תודה? בטח שנרצה! אז הכנו תפים לדרך. אתם יודעים, כך הו הנשים, גם לגאלה השלמה אנחנו מוכנות ושמחות מראש, עוד לפני שרואים את הנסים! יודעות ומאמינות שהם יקרו".

"הי, איפה התף שלי?" קראו דבורי ומושקא בתאום משלם, ופרצו בצחוק. "אני רצה לחדר" אמרה דבורי, "לבדק שהכל מוכן לרגע בו הרבי יתגלה!"

א-ד: קראו או הקשיבו לספור חסידי לפני השנה.
ה-ח: קראו ספור חסידי לפני השנה וקריאת שמע מתוך הסדור.

מאחרי!

"נכון מאד! תודה
שהזכרת לי"

ב.

"אפא, למדנו
שצריכים לקרוא היום
חלק מההגדה"

א.

"ישנתי כל כך הרבה
זמן... מה, לבר וזמר
ליל הסדר?"

ד.

"עבדים
היינו לפניה
במצרים..."

ג.

*בשבת הגדול (השבת שלפני פסח) אחרי מנחה, קוראים חלק מההגדה של פסח. מ"עבדים היינו" עד אחרי "דגינו".

לפתירה במוצאי שבת

חברו את המלים שמעל כל ציור הקשור לחג הפסח ברככת
שלפניכם ומצאו פסוק מתוך 12 הפסוקים המופיע בהגדה.

שִׁמְעָה	בָּקָל	בֵּינִי	דֹר	וְדֹר	תּוֹרָה	חֵיב	אֶת
הוּא	כָּאֵלֹו	לָנוּ	מֹשֶׁה	אָדָם	לְרֹאוֹת	כֵּל	עֲצֻמוֹ
יָצָא	חֶלֶק	מִמִּצְרַיִם	יִשְׂרָאֵל	הפסוק: "			

ראלי ממצרים

פרק ה' - מהקצה אל הקצה

דבורי חזרה מהחדר בפנים זועפות. "לא מצאתי את התפים, ובכלל - החדר מבלגן נורא, ופתאום נזכרתי ששכחתי ללמד אתמול חת"ת! אוף, אני בכלל לא מרגישה מוכנה למשיח".

"אה, בה בה!" אמר שלומק'ה הקטן ומשך בנעליה של דבורי. "תראי, הוא מנסה לשמח אותך!" אמרה מושקא. "בואו נמשיך לראות את הראלי, אולי תמצאי שם תשובה כמו ששרה קדם".

אהלים רבים השתרעו מלוא העין. במדבר הנורא שררה תמיד דממה, הפחד מפני חיות רעות ושודדי דרכים הרחיק אנשים מהאזור. אך כעת השתנה המצב, עם שלם יושב במדבר לבטח, כי ה' עטף אותם בשבועה ענני כבוד לשמירה והגנה.

כמה מזקני העדה ישבו בין האהלים ושוחחו ביניהם. "לפני קריעת ים סוף, התעורר קטרוג גדול בשמים" פתח המבגר שבחבורה. חבריו פערו עינים והטו אזניהם ברב קשב. "מלאכי מרום, כך שמעתי, טענו בפני הקדוש ברוך הוא - מדוע ינצלו בני ישראל, ואלו המצרים יאבדו במים? הלא אלה כמו אלה עובדים עבודה זרה!"

"אך ה' לא שעה לדברי מלאכיו" הוסיף זקן צנוע בעל עינים שחרות משחר, "הוא בחר בנו, עם ישראל, ואוהב אותנו כמו אב את בניו. גם אם נחטא חס ושלום - בחירתו ואהבתו ישארו תמיד!"

"למעלה מכך" הוסיף הזקן הראשון, "הרי צמנו הגיע לשפל המדרגה, עד מ"ט שערי טמאה, ועכשו, למרות הזמן המועט שעבר, כל העם מתקדש ומתכונן למתן תורה. האין זה נפלא?"

המצלמה עברה לאלפז המכר, ומנחם ראשון הכריז: "חילים יקרים! גם אתם יכולים להשתנות ברגע אחד מקצה אל קצה. ואם יש דברים הזקוקים לתקון, אל יאוש. לכל אחד מאתנו כח לעבד ולהיות מוכן לגאולה ממש בקרוב".

האחים הביטו בדבורי. היא נראתה מעודדת יותר. "מושקא, רוצה לבוא איתי לסדר את החדר? אולי גם נלמד יחד משהו בענייני משיח וגאולה. צריכים להיות מוכנים!"

א-ד: הפעילו מוזיקה ורקדו רקוד של שמחה ובטחון בה' שהגאולה בקרוב ממש מגיעה.
ה-ח: הפעילו מוזיקה ורקדו עם בני המשפחה או חברים רקוד של שמחה ובטחון בה' שהגאולה בקרוב ממש מגיעה.

משיח!

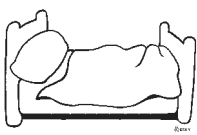

*הבנאי הוֹנֵה לְדַאֵג לְהַגִּדָּה אִישִׁית עִם צִיּוּרִים לְכָל יֶלֶד, כְּדֵי שֶׁהַיִּלָּדִים יִשְׁמַחְפוּ בְּלֵיל הַסֵּדֶר בְּאַפֵּן פְּעִיל וּבְהִתְעוּנוּת.

נִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמַצָּרִים הַצֵּטִינוּ בְּבִטְחוֹן אֲמַתִּי בַּה'. רְשָׁמוֹ אֶת הָאוֹת
הָרֵאשׁוֹנָה בְּכָל מְלָה וְגִלּוֹ מֵה הַכִּינוּ הַנָּשִׁים כְּכֹר בְּזִמְנֵי הַגִּלּוֹת כְּאוֹת
שֶׁל בִּטְחוֹן בְּגֵאֻלָּה הַקֶּרֶבָּה.

הַפְתָּרוֹן:

ראלי ממצרים

פרק ו' - מבפנים ומבחוץ

"הגיע זמן לומר די!" חבורת אנשים התגודדו יחד, נראָה שהם זוממים משהו. "עם שלם באמצע מדבר ענק, בלי מים! אנחנו צמאים!"

"והאכל, עוד פרשיה. משה הבטיח אכל מיחד במינו, מה מיחד כאן? כל יום אוכלים מן! בבקר מן, בערב מן.. באמת, גרגרים לבנים שלא נראים כמו אכל בכלל, נמאס!"

"אולי נעשה הפגנה כוללת, נחזר למצרים ודי".

יהודי נשוא פנים התקרב אל המתגודדים. "מה זה היה לכם?" שאל ברכות, "הלא מבטחים אנו כי ה' לא יעזבנו. אם למים זקוקים אתם, גשו אל משה ואמרו לו. הנשיא נדאי לא ישאירנו צמאים במדבר".

"ומה באשר למן?" הטיח בו אחד המשתתפים בנימה חצופה.

"נסים רבים נעשים במאכל ששמו מן" אמר הזקן בסבלנות, "טעמו משתנה לכל טעם בעולם שתתפצו, וכל אחד מלקט ממנו כמות מדיקת בכל יום. מדוע זה תתלוננו? ואם דוקא בבשר חפצים אתם, בטוחני כי משה יוכל לדאג גם לכך".

הזקן התרחק מהחבורה בצעדים מתונים. ניצוץ נדלק בעיני אחד הצעירים, והוא פנה בריצה אחריו. "חברי הטעוני לחשב כי אין להאמין במלשה רבינו והנה נוכחתי לדעת כי אינם צודקים. אך כיצד אינך מתפעל מדברי קטני האמונה? כיצד מצליח הנך להחזיק באמונה תמימה במשה? אגא, למדני!"

"אגלה לך סוד" אמר הזקן בחיוך, "גם בתוך לבי עולים קולות כעין אלה, קולות המביעים חשש, דאגה וחוסר בטחון בה' ובמשה עבדו. ברגעים כאלה, מרגיל הנני את עצמי לזכר מהי האמת, וכאשר הקולות בפנים אינם מפריעים - גם הקולות מבחוץ לא יזיוו כמלוא נימה. הלא יצאנו מהעבדות במצרים לחרות, ואם כן - גם הלב חדר להיות עבד לאחרים".

ילדי משפחת משיח הביטו מרתקים בשיחה המתנהלת מול עיניהם. "מענין מאד" אמר יצחקי, "אבל מה הקשר אלינו, ילדי הדור השביעי?"

לפתע נשמע קול נפץ מאחוריהם. הילדים הפנו את ראשיהם בבהלה לפתח הסלון.

א-ד:ספרו בארוחת ערב על אחד מיעודי הגאולה שאתם יודעים.
ה-ח:ספרו בארוחת ערב על שלושה מיעודי הגאולה שאתם יודעים.

משיח!

עשינו
לומדים להגה

הצפן:

א - ב - ג - ד - ! ה - ו - ז - ? ח - ל - ט -

נ - ע - פ - ק - ר - ש - ת -

אבא עמד בפתח, לידו שלומק'ה התינוק ו.. שבריו של הספל הפחל.
"הופס, סליחה אם שברית הספל הבהילה אתכם" אמר, "שמעתי
את שאלתו של יצחקי והתפעלתי מאד. כך נוהג חיל בצבאות ה'
באשר הוא שומע ספור יפה, אינו מסתפק בהנאה מהספור אלא
מחפש מה אפשר ללמד ממנו. וכן, נזכרתי בספור נוסף באותו נושא,
ספור שהתרחש בדור הקודם".

"יש!!!" קראו הילדים פה אחד. ספור מאבא, היש תעסוקה טובה
יותר ליום ארץ של חפש?

אבא התישב בקצה הספה והחל לספר:

"היו אלה הזמנים האפלים של השלטון הקומוניסטי בברית המועצות. כל סממן של דת נמחק
בגסות, ועל "עברות" כמו למוד תורה עם ילדים נשלחו יהודים לגלות ואף ל.. מות!

בתקופה מתוחה זו, כהו ר' לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי מלך המשיח, כרב העיר
קטרינוסלב באוקראינה. הממשלה בקשה להפך את הרבנים לחותמת גומי, מעין בבות
המיעדות לתצוגה בלבד ובפעל נשמעות להוראות הממשלה, אך הפעם עמד בפניה מכשול
בלתי עביר.. ר' לוי יצחק לא פחד מאיש ובתקף יהודי אמת עמד על כל פרט תחת השגחתו,
שיעשה בדיוק על פי ההלכה.

באחת השנים, רצו השלטונות להשתלט על מאפית המצות ולהכניסה תחת פקודם. הם פנו
לר' לוי'ק ודרשו ממנו לתת תעודת הכשר לפסח למצות, למרות שהפעם, "משגיחי הכשרות"
היו.. נציגי הממשלה!

ר' לוי יצחק לא הסס לרגע. "לא אפגע לתכתובים" הודיע לקומוניסטים, "היהודים סומכים
על חתימתי, ואני לא אטעה אותם בשום אופן!" באשר המשיכו הלחצים עליו, פנה באמץ
לב לראש הממשלה והתלונן על התנהגות פקידיו.. ראו הקומוניסטים שהרב אינו פוחד,
התיאשו ונתנו לו לעשות כרצונו.

ר' לוי'ק עמד מול לחצים נוראיים, הלואי נלמד ממנו, לא להתפעל מלחץ חברתי או מרצונותיו
של היצר הרע הלוזש בפנים. נעמד בתקף, ונביא גאלה תקף ומיד ממש!"

א-ד: החליטו החלטה טובה ונחו עליה במכתב לרבי לכבוד י"א ניסן.
ה-ח: קראו את הפרק האשי החדש של הרבי, החליטו החלטה טובה ונחו עליה
במכתב לרבי לכבוד י"א ניסן.

הוא לוקם חתיכות לחם ומתכנן לאכל אותן בִּכּוּר עץ.

ב.

אָבא פֿונִי אָה מִתְכַּוֵּן לְטִיּוֹל.

א.

יוֹסִי, בּוֹא! מִתְחִילִים בְּדִיקַת חֵמָץ!

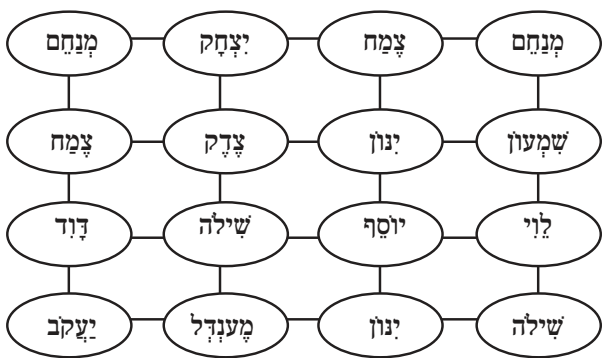
ד.

גַּם גֵּר, לְמִקְרָה שְׁנִיתָקע בְּמַעֲרָה חֲשׂוּכָה... מַעֲנִין לֵאן הַטִּיּוֹל!

ג.

*לִצְנֵן בְּדִיקַת חֵמָץ, מִטְמִינִים עֲשָׂה פְתִיתִי חֵמָץ בְּבֵית. כְּדִי לֵאמֹר אוֹתָם, נְעוּרִים בִּכּוּר עץ, נוֹצָה וְגַר שְׁעוּה. בְּסִיּוּם הַבְּדִיקָה אוֹרְזִים הַכֹּל בְּשָׁקִית וְגַר הַפִּיטְעוֹת לְשִׁנְיָה לְמִתְכַּוֵּן בִּכּוּר בְּבַעוּר חֵמָץ.

שְׁמוּלִיק צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְתַמוּנָה שֶׁל הַרְבֵּי. הוּא יָכֹל לַעֲבֹר רַק דֶּרֶךְ שְׁמוּתָיו שֶׁל מֶלֶךְ הַמִּשִּׁית. הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹר לְפָחוֹת פַּעַם אַחַת בְּכָל שָׁם. עֲזְרוּ לוֹ לַעֲבֹר אֶת הַמְּבוֹךְ בְּהַצֵּלָה!

ראלי ממצרים פרק ח' - לא להתנפח

במה צפיתם?"

דממה ארבה השתררה בחדר. "איזה ספור יפה!" אמר לבסוף יצחקי, "אזכור אותו, כְּאִשֶּׁר אָמַר תְּבַקֵּשׁ עֲזָרָה בְּבֵית וְלֹא יִהְיֶה לִי חֶשֶׁק לְעֹזֶר."

"וְאֲנִי אֶזְכֹּר בּוֹ כְּאִשֶּׁר חִבְרוּתִי לָכַתָּה תִּשְׁאַלְנָה לָמָּה אֲנִי הוֹלֶכֶת תָּמִיד עִם גְּרָבִים אֲרָכּוֹת" הוֹסִיפָה דְּבוּרִי, "לֹא אֶתְבַּיֵּשׁ עוֹד.. אֲדַרְבָּא, יֵשׁ לִי סִבָּה טוֹבָה לְגִנְאוֹת יְחִידָה."

"יפה מאוד, ילדים. אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁתוּכְלוּ לְמַצֵּא דְגָמָאוֹת רַבּוֹת נֹסְפוֹת" אָמַר אָבָא, "אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהֵייתֶם מְכַנְסִים סָבִיב הַמְחָשֵׁב לִפְנֵי שֶׁהִגַּעְתִּי,

"בְּרָאֲלִי" אָמְרוּ יִצְחָקִי, דְּבוּרִי וּמוֹשֶׁקָא יַחַד, וּפָרְצוּ בְּצִחּוֹק. "הִגִּיעַ רָאֲלִי מִיַּחַד, לִשְׁר מִמְּצָרִים" הִסְבִּירָה מוֹשֶׁקָא. "רָאִינוּ אֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם וְאֵת קְרִיעַת יָם סוּף, אֲנִי מִמֶּשׁ בְּמַתַּח לְדַעַת מָה יִהְיֶה בְּהַמֶּשֶׁךְ."

"נִשְׁמַע מְעַנֵּן מְאֹד" אָמַר אָבָא, "אוֹלֵי נִרְאָה אֶת הַהַמֶּשֶׁךְ יַחַד".

דְּבוּרִי לְחֻצָּה עַל כְּפִתּוֹר הַהַפְעֵלָה וּדְמוּתוֹ שֶׁל הַמְּנַחָה, מִנְחָם רֹאשׁוֹ, נִרְאָתָה שׁוֹב עַל הַמֶּסֶךְ. "בְּאֵלָפוֹ הַרְאֵלִי הַתְּקַבֵּלָה שְׁאֵלָה מִיְּהוּצָפוֹ, חִלַּל צְבָאוֹת ה' הַמַּתְגוֹרֵר בְּדְרוֹם גִּשְׁוֹן". הוּא הָרִים מְגִלַּת קֶלֶף קִטְנָה וְקָרָא בְּקוֹל, "לְכָבוֹד תִּכְנִית הַרְאֵלִי. לִפְנֵי שֶׁיֵּצְאוּ מִמְּצָרִים צוּה ה' לְאָכַל מִצּוֹת. רְצִיתִי לְשָׁאֵל, לָמָּה צְרִיכִים לְאָכַל דּוֹקָא מִצּוֹת דְּקוֹת וְלֹא לֶחֶם רְגִיל? תוֹדָה, יְהוּצָפוֹ, חִלַּל צְבָאוֹת ה' מְדְרוֹם גִּשְׁוֹן."

הַמְּנַחָה הָרִים אֶת עֵינָיו אֶל הַמִּצְלָמָה בְּחִיּוֹן צוּפוֹן סוּד. "מְלִכֵּד הַתְּשׁוּבָה הַפְּשׁוּטָה, שִׁישׁ לִקְנִים אֶת רְצוֹן ה' לֹא שׁוֹם הַבְּנָה מִפְּנֵי שֶׁכֵּן צוּה, הַחֲלָטְנוּ לְבַקֵּר אֶת יְהוּצָפוֹ בְּבֵיתוֹ וְלִהְרָאוֹת לוֹ אֶת הַהִבְדִּילִים בֵּין לֶחֶם רְגִיל לְמִצָּה."

יְהוּצָפוֹ הִתְרַגֵּשׁ מְאֹד כְּשֶׁהִבְחִין בְּצוֹת הַרְאֵלִי נֶצֶב בְּפֶתַח הָאֵהֶל בּוֹ הַתְּגוּרָה. עַל הַשְּׁלֶחַן בְּמִטְבַּח בֵּיתוֹ הִנְחוּ לֶחֶם וּמִצָּה, זֶה לְצַד זֶה. "לֹא יֵאָמֵר שֶׁכֹּפֶר הַלֶּחֶם הַעֲגֵלָה וְהַמִּצָּה הַדְּקִיקָה, נּוֹצְרוּ מִכִּמּוֹת כְּמַעֲט שְׁנֵה שֶׁל בִּצָּק" הֵעִיר יְהוּצָפוֹ, "צוּרְתָם כָּל כֵּן שׁוֹנָה. הַלֶּחֶם גְּבוּהָ וְתַפּוּחַ, וְאֵלּוֹ הַמִּצָּה שְׁטוּחָה וְדְקִיקָה."

"אֲכוּ" אָמַר מִנְחָם רֹאשׁוֹ, "הַלֶּחֶם הַתּוֹפֵחַ וּמִתְמַלֵּא בְּאֹוִיר מְסַמֵּל גְּאוֹה וְהַרְגָּשָׁת חֲשִׁיבוֹת עֲצִמִית, הַמִּצָּה הַדְּקִיקָה מְסַמֵּל עֲנָה וּבְטוּלָה. ה' רוֹצֵה שֶׁנִּזְכֹּר תָּמִיד לְהַרְגִּישׁ וְלִהְתְּנֵהֵם בְּצוּרָה שֶׁל עֲנָה, וְלִכּוֹן צוּה עֲלֵינוּ לְאָכַל מִצּוֹת."

"רַגַּע, מִשְׁהוּ עֲדִין לֹא מוּבֵן לִי" אָמַר יְהוּצָפוֹ. אָבָא הִטָּה אֶת רֹאשׁוֹ בְּרֵב קֶשֶׁב.

א-ד: הַבִּיטוּ בְּתִמוּנָה שֶׁל הַרְבֵּי לִפְנֵי הַשְּׁנָה וְחִשְׁבוּ עַל דְּבַר טוֹב שֶׁעֲשִׂיתֶם הַיּוֹם לְקְרוֹב הַגָּאֵלָה.

ח-ה: הַבִּיטוּ בְּתִמוּנָה שֶׁל הַרְבֵּי לִפְנֵי הַשְּׁנָה, חִשְׁבוּ עַל דְּבַר טוֹב שֶׁעֲשִׂיתֶם הַיּוֹם לְקְרוֹב הַגָּאֵלָה, וְהַחֲלִיטוּ עַל

דְּבַר טוֹב שֶׁתַּעֲשֶׂנוּ מָחָר.

*הַמִּסְפָּר אַרְבַּע מוֹפִיעַ כְּפֹה פְּעָמִים בְּלִיל הַסֶּדֶר: הַהַגָּדָה מְסַפֶּרֶת עַל אַרְבָּעָה בָּנִים, וְכֵלְנוּ שׁוֹתִים אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן כְּנֶגֶד אַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת שְׁמֵאֵר ה' בְּהִכְשָׁחַת הַגָּאֲלָה מִמִּצְרַיִם.

מֵתָחוּ קוּ בֵּין הַמִּצְוֹת לְקַפְּסָא הַמֵּתְאִימָה:

שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם

תְּפִים

קְרִיעַת
יָם סוּף

פְּרָעָה

וְגֵר זָאֵב
עִם כֶּבֶשׂ

עֲנִי
שְׂמִיאָה

עֶשֶׂר
מַכּוֹת

קְבוּץ
גָּלִיל

מִצְוֹת

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
הַשְּׁלִישִׁי

ראלי ממצרים

פרק ט' - נתחיל מההתחלה

"מִשְׁהוּ לֹא מוֹבֵן לִי" חזר יהוֹצֵפֶן וְאָמַר, "מִדּוּעַ חָשׁוּב לָנוּ, הַיְלָדִים, לְלַמֵּד עַל הַלֶּחֶם וְהַמִּצָּה? מִיֵּלֵא הַמִּבְגָּרִים, הֵם צָרִיכִים לִקְיָם תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּלְיִזְק כִּכֵּן. אֲבָל לָמָּה אֲנַחְנוּ חֲשׁוּבִים? אֲנַחְנוּ בִּסְךָ הַכֹּל יְלָדִים קִטְנִים וּבְכָלֵל לֹא חֲיִבִּים בַּמִּצְוֹת."

"שְׂאֵלָה מִצִּיּוֹנ" צִיָּו מְנַחֵם, "וּמַעֲנִינָת בְּמִיָּחַד, מִכִּיּוֹן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל כָּלֹ נֶחֱשֵׁב כַּעַת בְּדִבְרֵים מְסִימִים כִּילָד לִפְנֵי גִיל בַּר מִצְוָה. יִצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם, הִפְכְּנוּ לָעַם, אֵךְ טָרָם קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה עִם הַצְּוִיִּים הַמְּפֹרָשִׁים לְגַבִּי הַנִּהְגָּה בְּחַיֵּי הַיּוֹם. הִבֵּה נִצָּא לְמַסַּע וְנִבְדָּקָה, הָאֵם אָנוּ מְחִיבִים בַּמִּצְוֹת?"

הַמַּצְלָמָה עֲבָרָה מֵעַל מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְהַתְּמַקְדָּה בְּמַסְפָּר נָשִׁים שְׁשׁוּחָחוּ בִּינִיָּהוּ תוֹךְ כְּדֵי אֶסּוֹף מִן עַל יָד פֶּתַח אֶחָד הָאֵלִים. "אֶרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם עָבְרוּ מֵאָז יִצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם" אָמְרָה אֶחָת לַחֲבֵרוֹתֶיהָ, "יוֹם מִתֵּן תּוֹרָה קָרֵב וּבָא!"

מוֹשֶׁה שָׁאַל הַפֶּרָה אֶת הַדְּמָמָה. "הֵי הֵן סוֹפְרוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר, מִמֶּשׁ כְּמוֹנוּ!" צִיָּנָה בַּעֲלִיצוֹת. "נָכוֹן מְאֹד, חֲמוּדָה" אָמַר אֲבָא וְלִטֹּף אֶת רֹאשָׁהּ, "נִמְשִׁיךְ לְצִפּוֹת וְנִרְאָה הָאֵם יֵשׁ מִצְוֹת נוֹסְפוֹת שֶׁקִּיָּמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מִתֵּן תּוֹרָה."

"וְכִרְנָה כִּי הַיּוֹם עָלִינוּ לְאֶסְפָּה מִהֶמֶן לֶחֶם מִשְׁנָה" הַמַּצְלָמָה חֲזָרָה אֶל חֲבוּרַת הַנָּשִׁים, "שְׁנֵי עָמְרִים לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַבֵּית, וְלֹא עֹמֶר אֶחָד כְּבָכָל יוֹם, כִּי מִחֵר הוּא יוֹם שֶׁבַת קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר בּוֹ אִין הֶמֶן יוֹרֵד."

"הֵם שׁוֹמְרִים שְׁבַת!" צִהַל יִצְחָקִי. מְנַחֵם רֹאשׁוֹן חִיךְ מִהֶמְסֵךְ כְּאֵלוּ רָאָה אֶת הַתְּלַהּבוּתָנוּ. "רֹאִינוּ שְׁתֵּי מִצְוֹת אוֹתָן מְקִימִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיֵשׁ עוֹד כְּמָה וְכְמָה מִצְוֹת כְּאֵלוּ. יָלַד מִתְּחִיל לִקְיָם מִצְוֹת לְשֵׁם חֲנוּךְ, לְצִרְךָ תְּרַגּוּל, שְׁלֹא יִתְחִיל לִקְיָם הַכֹּל בְּבֵת אֶחָת בְּיוֹם בַּר הַמִּצְוָה... גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְקִימִים חֶלֶק מִהַמִּצְוֹת כְּכֵר עֲכָשׁוּ, לִפְנֵי מִתֵּן תּוֹרָה, כְּדֵי לְהַתְרַגֵּל לְשֹׁמֵר אוֹתָן בְּהַדְרָגָה וְכֵן בְּהִמָּשֵׁךְ - יַעֲשׂוּ זֹאת בַּצּוּרָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר."

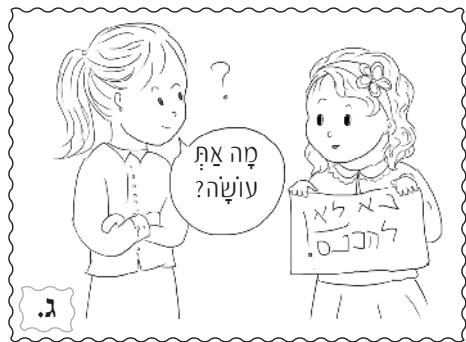
"הַבְּנֵיתִי" אָמַר יְהוֹצֵפֶן בְּהוֹסוֹם.

"וּבָכֵן, יֵשׁ לִי הַפֶּתְעָה נוֹסֶפֶת עֲבוּרֶךְ" אָמַר הַמְּנַחָה.

א-ד: קראו קטע מההגדה אותו תסבירו בשלחן הסדר.

ה-ח: הכינו רעיון משיחה של הרבי על קטע בהגדה אותו תגידו בשלחן הסדר.

* חסידיים מהדרים לאלל בפסח "מצה שמונה" בלבד. מצה זו נעשית בעבודת יד (לא במכונה) והאפים שומרים ומתפזרים לאורך כל תהליך ההכנה שתהיה 'לשם מצוה'.

ישנה הבטחה שבגאולה הקרובה יהיו לנו נסים כמו שהיו לנו ביציאת מצרים.
פעלו לפי ההוראות וגלו את מלות ההבטחה:

- 1. בשורה הראשונה מחקו את כל המלים שקשורות לגלות. 2. בשורה השנייה מחקו את כל המלים שקשורות לפורים.
- 3. כתבו למטה את המלים שגתרתו. 4 סדרו את המלים וגלו את הפסוק.

שנאה ארָאנו צער קנאה צאתך תרופות
כימי רעשן מצרים נפלאות ליצן מארץ

הפתרון: " _____ "

ראלי ממצרים

פרק י' - מה נשתנה?

"שִׁיחֶיהָ בְּרִיא מִנַּחֵם, אֵינוּ מִפְּסִיק לְהַפְתִּיעַ.. " נָכַר עַל אָבִא שֶׁהוּא
נִהְיָה מֵהַתְּכֵנִית הַמְּקוֹרִית. "מַה הַפֶּעַם?"

"שִׁימוּ לֵב חִילִים יְקָרִים, נִכְנָסְנוּ לְשִׁטַּח מְדָבָר סִינִי וְאֵנּוּ עוֹמְדִים
לְחֹנוֹת מוֹל הַר סִינִי, הָהָר עָלֵינוּ יִתְרַחֵשׁ הַמֶּאֲרָע הַמִּיחָל - נִזְכָּה לְקַבֵּל
אֶת הַתּוֹרָה, לֹא אֵנּוּ מִחֲפָזִים מְאֹד יִצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם!"

"וְאוּ, מְרַגֵּשׁ לְחֹשֵׁב שֶׁעַד לִפְנֵי זְמַן לֹא רַב הָיִינוּ עֲבָדִים בְּמִצְרַיִם,
וְכַעַת עוֹמְדִים בְּפָנֵי מַעֲמָד קָדוֹשׁ וְנִפְלֵא כָּל כֶּן" אָמַר יְהוֹצֵפוֹן וּבְעֵינָיו
מִבְּט מִצְעָרָה.

"דְּבַרְנוּ עַל חֲנוּךְ לְמִצְוֹת" אָמַר מִנַּחֵם רֹאשׁוֹ, "זֶה נִכּוֹן מִכוּוֹן נוֹסֵף, יֶלֶד יְהוּדִי יָכֹל וְצָרִיךְ
לְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל חֲבֵרָיו לְהַשְׁתַּפֵּר וּלְהוֹסִיף בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת. לָכֵן, הִגַּעְנוּ לְכָאן הַיּוֹם."

הַמִּנְחָה עָשָׂה אֶתְנַחְתָּא קָלָה, וְהַמִּצְלָמָה עֲבָרָה סָבִיב נוֹפֵי בְּרֵאשִׁית מְרֵהִיבִים.

"יֵשׁ יְלָדִים שְׂאִינָם מְבִינִים מְדוּעַ עָלֵינוּ לְהַקְפִּיד עַל שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, מְדוּעַ לְהִמָּנַע מֵאֲכִילַת
סִכְרִיָּה לֹלָא הַכָּשֵׁר, בְּמָה יֶלֶד יְהוּדִי, שׁוֹנָה מֵהַגוֹיִים סָבִיב?"

"עֲבוּר יְלָדִים אֵלֶּה, הִגַּעְנוּ לְכָאן, לְהַר סִינִי. הַמָּקוֹם הַזֶּה יִזְכָּר לָנוּ תָּמִיד שֶׁאֲנִיחָנוּ שׁוֹנִים
מֵהָעוֹלָם. זָכִינוּ בְּזִכּוֹת הַכִּי נִפְלְאָה שִׁי'שׁ, ה' הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וּבָחַר בָּנוּ לְעַם! אֵנּוּ
בָּנָיו הַיְּחִידִים. יַחַד עִם זֹאת הוּא נָתַן לָנוּ אֶת מוֹרָה הַדֶּרֶךְ הַמְּדֻנָּה בְּיוֹתֵר לְחִים - אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת לוֹ עַד אִין קֵץ עַל הַשְּׁבִיל הַסָּלִיל וְהַבְּרוּר לוֹ זָכִינוּ."

הַמִּסְךְ הַשְּׁחִיר בַּפֶּעַם הֶאֱחָרוּנָה. דְּבוּרֵי הִיָּתָה הִרְאִישׁוֹנָה שֶׁדְּבַרְהָ. "מַעֲנִינוּ, הַתְּכֵנִית נוֹצְרָה לִפְנֵי
הַרְבֵּה מְאֹד שְׁנַיִם, אָבֵל יֵשׁ בָּהּ הַמוֹן דְּבָרִים מְאֹד מֵתֵאִימָם לָנוּ עֲכָשׁוּ."

"זֶה בְּטוֹחַ בְּכוֹנֶה" אָמְרָה מוֹשֶׁקָא, "זוֹכְרִים מַה הֵם אֲמָרוּ? יֵשׁ לָנוּ אוֹתוֹן הַנְּשֻׁמוֹת כְּמוֹ לְיוֹצֵאֵי
מִצְרַיִם, לָכֵן אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד מֵהֶם הַרְבֵּה דְּבָרִים."

"אָבֵל לֹא נִשְׁכַּח אֶת הָעָקֹר" אָמַר אָבִא, "הַדּוֹר שֶׁהִפְרָנוּ דֶּרֶךְ הַתְּכֵנִית, הִצְלִיחַ לְהִבְיָא גְּאֻלָּה
מִמִּצְרַיִם. לָנוּ, בְּעָלֵי אוֹתוֹן הַנְּשֻׁמוֹת, יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים. בִּיכְלָתָנוּ לְהִבְיָא גְּאֻלָּה לֹא רַק לְדוֹר
אֶחָד וְלֹא בְּאֶפֶס זְמַנִּי. בִּידְרֵינוּ הָאֶפְשָׁרוֹת לְהִבְיָא גְּאֻלָּה אֱמֵתִית וְשִׁלְמָה, לְכָל הַיְּהוּדִים מְכֹל
הַדּוֹרוֹת!"

"אֵה בָּה בָּה" אָמַר שְׁלוּמִקָּה וּמִשְׁךְ בְּקֻצָּה מִכְנָסָיו שֶׁל אָבִא, וְיִצְחָקִי 'תִּרְגָּם': "הוּא מֵתַכְנֵן לְיוֹמָר
- הָעָקֹר שְׁזוֹכָה כְּבָר, וְתִכְרָה וּמִיד מִמֶּשׁ!"

שִׁימוּ לֵב! מְשִׁימָה זוֹ יֵשׁ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח.

א-ד: הַשְׁתַּתְּפוּ בְּסֻעֻדַת מְשִׁיחַ. ה - ח הַשְׁתַּתְּפוּ בְּסֻעֻדַת מְשִׁיחַ וּשְׁתוּ אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן וְאֶכְלוּ כּוֹזִית מִצָּה.

מְשִׁיחָה!

ב.

א.

ד.

ג.

יוֹסִי לֹא סָפַר עֲדוֹן סְפִינֶת הַעֵמֶר. וְרוּחָה לְדַעַת זָמָה סוֹפְרִים הַיּוֹם, לִפִּי הַהִלָּכָה עָלָיו לִשְׁאֹל זָמָה סָפְרָנוּ אֲתִמּוֹל וְלֹא זָמָה סוֹפְרִים הַיּוֹם. בְּדִי שְׂיוֹנֵל לְסִפּוֹר עִם בְּרָכָה.

הַרְבֵּי הַרְבֵּי צִנְהֵיג לְרִקּוֹד "מְשִׁיח'ס טַאנֶצ'ז" בַּעַת סְעוּדַת מְשִׁיח'. שְׁלוֹשָׁה חֲסִידִים אוֹמְרִים אֶת הַהֶסְבֵּר הַנָּכוֹן לְשֵׁם "מְשִׁיח'ס טַאנֶצ'ז", מִצְאוּ אֶת שְׁלֹשֶׁת הַחֲסִידִים הַזֶּהֱהִים, הַקִּיפוּ בַּעֲגוּל אֶת הָאוֹת הַכְּתוּבָה לִיד כָּל אֶחָד מֵהֶם.

זֶהוּ רִקּוֹד שֶׁל הַיְלָדִים עִם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיח' (א)

רִקּוֹד שֶׁל חֲסִידִים מִיְּהוּדִים (ד)

הַפְּרוּשׁ בַּעֲבָרִית הוּא - מִחוּל מְשִׁיח' (ה)

זֶהוּ רִקּוֹד שֶׁמֶלֶךְ הַמְּשִׁיח' יִלְמַד אוֹתָנוּ בְּגֵאֵלָה (ו)

זֶהוּ מִחוּל שֶׁמֶלֶךְ הַמְּשִׁיח' בִּכְבוֹדוֹ וּבַעֲזָמוֹ מִשְׁתַּתֵּר בּוֹ (פ)

זֶהוּ רִקּוֹד הַשֶּׁנִּי לְבִיאַת הַמְּשִׁיח' וּמִמָּהֶר אֶת בִּיאָתוֹ (י)

מַה יֵּצֵא? _____

יו"ל ע"י

תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק